

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per anticip, una pesseta de rebueta

EL POBLE CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
TELEFONS
GARRIGAS FORTY, NÚM. 2, TERB
Redacció, 723 - Imprempta, 2.298

ANY VII NÚM. 2.103

BARCELONA, DIMECRES, 7 DESEMBRE DE 1910

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

L'U. F. N. R. A LES CORTS

Discurs de don Jaume Carner contra'l cupu fixe en la contribució territorial

El Sr. CARNER. Senyors Diputats, generalment discursos les llores econòmiques a última hora i apresuradament. Per aquesta raó heu hagut de presentar al Parlament van informació.

Fundado en esta razón, yo desistiría de hacer ninguna indicación, porque sé que el Sr. Ministro de Hacienda va a decirme que todas las observaciones que yo me propongo hacer respecto del proyecto que estamos discutiendo no pueden traducirse en ninguna modificación de la rectificación del criterio que el desamortizado en este proyecto de ley.

Pero como el Sr. Ministro de Hacienda dijo ayer que en estos momentos estaba trabajando en la confección del presupuesto del año próximo (El Sr. Ministro de Hacienda: No, en estos momentos no. Me habré explicado mal; como dijo S. S., al menos así lo entiendo, pero sí para trabajar un granito de arena a la impugnation de un criterio fundamental que viene presidiendo nuestra organización tributaria en materia de riqueza rústica, y para ver si logro que para el próximo presupuesto desaparezca una base de impuesto que yo creo que en el fondo constituye una gran injusticia y una tremenda arbitrariedad).

ocasionado, por último, a ocultaciones inevitables y propenso a que entidades poco escrupulosas lo utilicen para gravar con exceso a los contribuyentes.

Esto decía un Ministro de la Corona dirigiéndose a las Cortes. Mucho más que esto podría decirse del sistema de cupo; pero al sistema de cupo se refiere en su esencia, resulta detestable por la forma y por las circunstancias de su aplicación.

Sabe perfectamente el Sr. Ministro de Hacienda que el cupo de contribución sobre los inmuebles, en el conjunto de la legislación tributaria en España, se basa en tres elementos: el amillaramiento, la rectificación del amillaramiento y las cartillas evaluadoras. ¿Qué podría decirse, Sres. Diputados, de estos elementos?

El amillaramiento. Yo estoy seguro de que el Sr. Ministro de Hacienda habrá tenido en sus manos alguna vez, bastantes veces, muchos de estos amillaramientos, que existen en las Secretarías de los Ayuntamientos de los pueblos. Yo puedo decirle a S. S. que siempre que las circunstancias han colocado alguno de aquellos libros en mis manos, he quedado espantado de que aquel conjunto de papeles tan especiales pudiese ser la base en la cual descansa la imposición de los tributos a una gran parte de los contribuyentes españoles.

Cartillas evaluadoras. En casi ninguno de los Municipios hay cartillas evaluadoras. Rectificaciones de amillaramientos. (Si no se hacen tales rectificaciones) (El Sr. Ministro de Hacienda: Y en muchos pueblos, ni amillaramientos siquiera.) Rectificación de los amillaramientos. Yo puedo dar al Sr. Ministro de Hacienda una noticia, que él tendrá archisabida, de una manera sistemática, no de ahora, no durante la gestión de S. S., sino desde hace muchos años, no admiten ninguna rectificación de amillaramiento que implique una baja en la riqueza, y yo creo que es mi deber decir el resultado que produce esto en la vida de los Municipios rurales.

En el distrito que represento, Sr. Ministro de Hacienda, hay un pequeño pueblo rural, Santa Perpetua, situado en una comarca inaccesible y sin vías de comunicación. Hace ochocientos años que ese Municipio se va despoblando, de tal suerte, que en ese tiempo ha disminuido en un 50 por 100 la cifra de su población. ¿Sabe S. S. por qué? Cuando se hicieron los amillaramientos, hubo grandes desigualdades, porque unos Municipios sus gestores fueron más listos o más avisados que otros, lograron ventajas que otros no supieron alcanzar; y resulta que en algunos Ayuntamientos, que tienen el amillaramiento elevado y que han sufrido por circunstancias naturales disminución en su riqueza, como este sistema de cupo es siempre a más repartir, a medida que va disminuyendo el número de los vecinos y a medida que a los pocos vecinos que quedan les va quedando menor riqueza, va soportando la menor cantidad de gente y de tanto a tanto, toda la pesadumbre del impuesto, y ha llegado a ser aquel término municipal (supongo que no será único, sino uno de tantos), un lugar completamente inhabitable por los pobres labradores, que huyen espantados a buscar un miserable jornal en cualquiera de las grandes ciudades, o se van a América para satisfacer las más pretenidas necesidades de su vida.

Yo ya sé lo que podrá decirme el Sr. Ministro de Hacienda. Me dirá: Estoy convencido de la injusticia de la contribución de cupo; pero yo me encuentro con que no puedo sustituirlo por la de cuota, sin haber terminado el avance catastral, o el Registro fiscal, porque yo no puedo introducir la anarquía en uno de los impuestos más importantes que nutren el presupuesto.

Creo que lo mismo S. S. que los anteriores Ministros de Hacienda, al encontrarse ante la realidad de la injusticia de la contribución de cupo, tenían dos caminos a seguir de criterio opuesto, y a base de declaraciones individuales, y a base de estos dos criterios, crearon dos intermediarios: el uno, que es el seguido en el proyecto que presenta S. S. a la deliberación del Parlamento, o sea el de aplicar distintas bases contributivas en las provincias y poblaciones que tengan terminado el Catastro, de aquellas otras que no lo tengan. Y había otra solución, también intermediaria, que era la que patrocinaba el Sr. González Besada en su último proyecto, que consistía en este mismo pensamiento que desarrolla el señor Cobán en el suyo, pero con una rectificación que yo considero importante y que no ha creído conveniente S. S. introducir en su proyecto. Esta rectificación consistió en permitir que, antes de terminarse el avance catastral en algunas provincias o en algunas localidades pudiesen los contribuyentes de buena fe, con declaraciones individuales, gozar y beneficiarse de la rebaja de 1 por 100 de contribución que la ley concede a aquellas poblaciones que tienen terminado el avance catastral.

No sé si las razones por las cuales el Sr. Ministro de Hacienda, de los dos criterios intermediarios que podía seguir, ha preferido el que desarrolla en este proyecto y no el que desarrollaba el Sr. González Besada; pero yo puedo asegurar que S. S. no podrá contestarme a la afirmación que yo haga de que es injusta la base según la cual se imponen a los contribuyentes distintas bases o tipos de contribución por causas completamente ajenas a su voluntad. (El Sr. Ministro de Hacienda: No en todos los casos. Yo se lo demostraré a S. S. Hay un artículo en el proyecto encajonado (eso) Sr. Ministro de Hacienda, si en el proyecto que S. S. ha presentado a la deliberación del Parlamento se exige para aplicar a los contribuyentes el tipo bajo que está terminado el avance catastral o el Registro fiscal en la respectiva población donde debe repartirse el tributo, yo tengo

SPORTULA Les eleccions angleses

Se creu segura la victoria de la coalició liberal-laborista-irlanda contra els conservadors

La primera anglesa comenta l'augment dels primers resultats de les eleccions generals. Respecte a la jornada electoral del dissabte, tant els periòdics conservadors com els liberals se mostren satisfeits; els primers, perquè guanyaren set llocs i no més ne perderien quatre; els segons, perquè la seva guany, especialment a Londres i a Manchester, tenen una importància altament considerable que els seus adversaris.

Els conservadors fan remarcar amb particular insistència que si les majories liberals han augmentat a Londres i a Bradford, han minvat a Manchester. Els qui s'han adonat d'aquesta palla en l'ull del Mr. Asquith no han vist la viga en el del Mr. Chamberlain.

Car en els tres districtes de Birmingham, la fins ara inexpugnabile posició de l'exministre imperialista, ont hi hagué luita el dia 3, les majories conservadores han sofert minves molt superiors a les experimentades pels liberals de Manchester. En efecte, aquests són quatre (els altres dos pertanyen al partit treballista) d'aquests quatre liberals, el del districte sud fou proclamat sense oposició; el del districte sud-oest ha pres el lloc a un conservador, lo qual implica tot lo contrari d'una minva. Resten sir George Kemp, el vencedor de l'apòstol del proteccionisme Mr. Bonar Law, que pretén escombrar el Lancashire (sweep Lancashire), i Mr. Schwann. El primer ha vist minvada de 594 vots la seva majoria, i el segon de 358. Això és innegable. Però és el cas que a Birmingham, els tres elegits del dissabte han perdut 1,081, 953 i 1,052 vots. Encara hi ha més. A West-Bromwich, un altre dels districtes de Birmingham, la majoria estorça, que fou de 735 vots en el mes de janer pro-passat, ha quedat ara reduïda a 5 vots.

Cal afegir que en l'únic districte escocès ont hi hagué eleccions dissabte, o sigui a Perth, l'anterior majoria ministerial ha augmentat, i sembla que lo mateix succeï en molts altres districtes de la liberal Escocia, on els ministerials se mostren segurs de guanyar 6 o 8 llocs.

Comentant les eleccions del primer dia, el diari conservador «Daily Telegraph» declara:

«Reconeixem francament que esperavem victòries més nombroses.»

Però afegeix:

«Així i tot, quan s'examinen els resultats, s'adquireix el convenciment de que els projectes del destructor de la Constitució fracassarà.»

El diari liberal «Daily Chronicle», escriu:

«Els unionistes surten de la primera batalla venuts i desarmats. El país resta ferm contra'l dret sobre'l aliments i a favor del govern representatiu.»

El «Morning Leader» confessa que les eleccions del primer dia ja deixen ben poques esperances de que arribi al poder un govern proteccionista.

Y no crean que el asunto tenga poca importancia, Sres. Diputados, porque tiene mucha. La contribución territorial afecta a una de las clases más numerosas, más resignadas, más sufridas, a una clase que cuando ve lastimados sus intereses, no manda a Madrid, ni manda al Parlamento, comisiones que elocuentemente defiendan sus intereses; me refiero a la clase labradora.

He pensado muchas veces, Sr. Ministro de Hacienda, que cuando se estudie el fondo la historia económica de España en el último siglo va a causar asombro, no que hubiera esta corriente emigratoria, que es evidente, sino el hecho de que en muchas comarcas españolas quedasen gentes que todavía trabajasen los campos; porque el estudio sereno y concienzudo del estado de nuestra población agraria es, Sres. Diputados, profundamente contrario.

En muchas comarcas españolas viven los braceros con unos jornales que son apenas suficientes para subvenir a las más precisas y más elementales necesidades de su vida. (A su lado viven los pequeños propietarios, a los cuales, y a cuya vida poco tienen que envidiar los braceros; quedan después los grandes propietarios, que con demasada frecuencia desertan del deber social que tienen de cultivar sus fincas en beneficio propio y en provecho de la riqueza social; y frente a todos ellos se encuentra el Estado, que tiene en sus manos el instrumento más formidable, el instrumento del impuesto, para realizar la justicia distributiva en el orden económico social, y que muchas veces está cruzado de brazos, esperando que por arte de encantamiento alcancen la condición de ciudadanos del Estado moderno estos miserables labriegos, que no tienen los medios económicos más elementales para vivir.

Y es una de las causas más hondas de esta situación económica de los labriegos y de los campesinos españoles la base fundamental de nuestro régimen triario, porque, Sres. Diputados, es una profunda injusticia que el régimen tributario de la propiedad rústica esté fundado sobre el sistema de cupo fijo. (El Sr. Ministro de Hacienda: A eso va el proyecto.) Es una injusticia tan grande, Sres. Diputados, que si los propietarios del campo se hubiesen percatado de la injusticia que entraña esta base de organización, yo tengo la seguridad de que hace muchos años que esa base contributiva hubiese desaparecido de la organización económica de España, porque el sistema de cupo fijo es intrínsecamente injusto. (El Sr. Ministro de Hacienda: Conformes; intrínsecamente injusto.) Yo estoy seguro de que si el Sr. Ministro de Hacienda, porque ha de recaer sobre unos contribuyentes los resultados de la acción o de la omisión del Estado con respecto a otros, y porque además hace soportar a unos contribuyentes los resultados de la malicia o de la falta de los otros.

La injusticia fundamental del sistema de cupo ha sido reconocida por todos los Ministros de Hacienda de España, desde Camacho hasta el Sr. González Besada. Este en el último proyecto presentado el año último, en cuyo preámbulo de reforma económica decía, refiriéndose al sistema de cupo:

«El cupo fijo se presta a desigualdades no siempre involuntarias en los repartimientos, de las que suelen ser víctimas los contribuyentes forasteros o los menos influyentes en cada pueblo, y envuelve la responsabilidad, injusta a todas luces, para unos, de las cuotas que otros dejan de satisfacer.»

El sistema de cuota cada propietario responde al Tesoro únicamente de la contribución que le deba; según la cuantía de su riqueza, puede calcular de antemano la cantidad que le corresponde en cada año y establecer sobre las bases ciertas su contribución en lo que se refiere a este concepto. Libre de preocupación por las dañosas consecuencias de un repartimiento arbitrario, no influirá en su ánimo esta circunstancia para el ejercicio de sus derechos políticos, ni tendrá motivo para dejar de intervenir con entera independencia en la administración municipal.

Supone además el repartimiento del cupo entre los contribuyentes una labor de algunos meses en cada año por parte de la Administración central, provincial y municipal, y un empleo de tiempo que podrá utilizarse con mejor fruto en otros trabajos de verdadera y pública utilidad. Es

La psicología es una berruñada cosa. ¿Per qué será que, quan el bon burgès s'esgarriava davant les fornades de vintimes que transporten les carretes del Terrer, no pensa que allò és una abominació present encara en els nostres dies qui no tenen, com aquella, la suprema excusa de la passió, i que la diferencia està en la quantitat d'horror, però no en l'ur callitat? Els companys de Cortes a Mèxic, qui s'esgarriaven davant els sacrificis humans, oblidaven els autes de fe.

—Els qui anatematisen avui la guillotina de 1793, oblidin la de 1910...

Hi ha un bell passatge de Stendhal, a «Le Rouge et le Noir», que jo'm repeteixo mentalment moltes vegades. No puc ara transcriure'l ab exactitud, perquè no tinc a mà un exemplar de l'obra. Ho faré de memòria:

«Veieu aquests senyors tan correctes, tan elegants, tan fins?—diu an el jove Julià Sorel el comte Altamira, condemnat a mort, en rebeldia, pel govern del seu país.—Doncs tots ells, aquí ont els veieu, són uns assassins...»

Uns assassins...

Les eleccions del diumenge, segona jornada electoral, referen els resultats de la primera. Els partits en luita conserven les respectives posicions. Sobre una vintena de llocs que s'han elegit, els liberals guanyen dos llocs i els conservadors quatre. Fins ara els conservadors tenen un guany net de 5 llocs, dels quals ne perden 4 als liberals i 1 als treballistes. Els ministerials creuen que en els dies successius se rescataràn ab exerceix de aquesta petita perdut.

Després de les dues primeres jornades, els conservadors han perdut les confiança d'obtenir majoria, cosa que per força ha de refractar els seus entusiasmes.

Si les vinentes jornades no alteren considerablement la proporció fins ara establerta en els guanyys i perduts, la victòria serà del govern i dels seus aliats obrers i irlandesos. El nombre de diputats de cada partit serà, ab poca diferència, igual, i hi haurà contra la Cambra dels Lords una majoria de 120 vots.

Yo ya sé lo que podrá decirme el Sr. Ministro de Hacienda. Me dirá: Estoy convencido de la injusticia de la contribución de cupo; pero yo me encuentro con que no puedo sustituirlo por la de cuota, sin haber terminado el avance catastral, o el Registro fiscal, porque yo no puedo introducir la anarquía en uno de los impuestos más importantes que nutren el presupuesto.

Creo que lo mismo S. S. que los anteriores Ministros de Hacienda, al encontrarse ante la realidad de la injusticia de la contribución de cupo, tenían dos caminos a seguir de criterio opuesto, y a base de declaraciones individuales, y a base de estos dos criterios, crearon dos intermediarios: el uno, que es el seguido en el proyecto que presenta S. S. a la deliberación del Parlamento, o sea el de aplicar distintas bases contributivas en las provincias y poblaciones que tengan terminado el Catastro, de aquellas otras que no lo tengan. Y había otra solución, también intermediaria, que era la que patrocinaba el Sr. González Besada en su último proyecto, que consistía en este mismo pensamiento que desarrolla el señor Cobán en el suyo, pero con una rectificación que yo considero importante y que no ha creído conveniente S. S. introducir en su proyecto. Esta rectificación consistió en permitir que, antes de terminarse el avance catastral en algunas provincias o en algunas localidades pudiesen los contribuyentes de buena fe, con declaraciones individuales, gozar y beneficiarse de la rebaja de 1 por 100 de contribución que la ley concede a aquellas poblaciones que tienen terminado el avance catastral.

No sé si las razones por las cuales el Sr. Ministro de Hacienda, de los dos criterios intermediarios que podía seguir, ha preferido el que desarrolla en este proyecto y no el que desarrollaba el Sr. González Besada; pero yo puedo asegurar que S. S. no podrá contestarme a la afirmación que yo haga de que es injusta la base según la cual se imponen a los contribuyentes distintas bases o tipos de contribución por causas completamente ajenas a su voluntad. (El Sr. Ministro de Hacienda: No en todos los casos. Yo se lo demostraré a S. S. Hay un artículo en el proyecto encajonado (eso) Sr. Ministro de Hacienda, si en el proyecto que S. S. ha presentado a la deliberación del Parlamento se exige para aplicar a los contribuyentes el tipo bajo que está terminado el avance catastral o el Registro fiscal en la respectiva población donde debe repartirse el tributo, yo tengo

Yo ya sé lo que podrá decirme el Sr. Ministro de Hacienda. Me dirá: Estoy convencido de la injusticia de la contribución de cupo; pero yo me encuentro con que no puedo sustituirlo por la de cuota, sin haber terminado el avance catastral, o el Registro fiscal, porque yo no puedo introducir la anarquía en uno de los impuestos más importantes que nutren el presupuesto.

Creo que lo mismo S. S. que los anteriores Ministros de Hacienda, al encontrarse ante la realidad de la injusticia de la contribución de cupo, tenían dos caminos a seguir de criterio opuesto, y a base de declaraciones individuales, y a base de estos dos criterios, crearon dos intermediarios: el uno, que es el seguido en el proyecto que presenta S. S. a la deliberación del Parlamento, o sea el de aplicar distintas bases contributivas en las provincias y poblaciones que tengan terminado el Catastro, de aquellas otras que no lo tengan. Y había otra solución, también intermediaria, que era la que patrocinaba el Sr. González Besada en su último proyecto, que consistía en este mismo pensamiento que desarrolla el señor Cobán en el suyo, pero con una rectificación que yo considero importante y que no ha creído conveniente S. S. introducir en su proyecto. Esta rectificación consistió en permitir que, antes de terminarse el avance catastral en algunas provincias o en algunas localidades pudiesen los contribuyentes de buena fe, con declaraciones individuales, gozar y beneficiarse de la rebaja de 1 por 100 de contribución que la ley concede a aquellas poblaciones que tienen terminado el avance catastral.

Acció Política y Social

Aienen "Pi i Margall", de la Barcelona (situat al teatre de la Marina).

— Ab motiu de l'inauguració de aquest Centre, se celebrà avui, dimecres, a les nou de la nit, un miting monstre, ont hi parlaren els prestigiosos oradors senyors Tarragó y Romeu, Pi i Sunyer, Juli Marial, Francisco Layret, Llull i Rissach, Pere Corominas y Vallès y Ribot.

C. N. R. de Sant Martí. — El nostre company don Ramon Noguer y Comet, president de la secció d'Estudis Socials de la Joventut F. N. R., donarà aquest vespre, a tres quarts de deu, en el local de dit Centre, una conferència sobre'l tema: «La Cooperació; les seves formes; son desenvollop; el seu valor social.»

EL MARQUÉS DE MARIANO

Ja ha pres possessió l'arcalde de reial orde. Això fou ahir al matí. Aquest dia s'haurà de senyalen en els anals de Barcelona, perquè ningú esperava que s'atruvis a encarregar-se de l'Arcaidía havent-hi plantejat un problema tan greu i tan burri com el de les aigües, i tenint-hi precisament un cosí germà, interessat.

Doncs ja'l tenim arcalde.

Ahir li donà possessió el senyor Serraclara. La cerimònia constà dels mateixos números que figuren en el programa de la festa.

Un discurs de l'arcalde interí dient quina «inferna» i un d'entrada de l'arcalde nou. Aquest és son parlament vingut a dir lo que repetí a la tarda a la sessió. No'n devia saber altre.

Això és una venenja pel reporter, perquè s'estalvia el dir-ne res.

Els presos de Sabadell

Hem rebut aquesta lletra:

«Segons ho acabó de llegir en la informació que del Govern civil publiquen els diaris d'ahir, 5 de desembre, el senyor Portela fa propaganda de la meua persona.

Si estiguéssim pròxims al període electoral creuria que es que'm tan eja pera oferirme una breva de les que en forma de «acta» se donen als individus de influència pera que'ls que no més tenen per viure el fruit de son treball puguin rosegat quèlcom, y seguir enganyant als que creguin ab ses paraules. Però com estem... a la presó, que es el «període» més prop de presir, crec que avui ses paraules podrien esser una proposició indirecta pera candidat, ab elecció assegurada encara que fos per medis caquells o sigui a força de tupinades y anar a fumar la «breva» y a rosegat l'... os a Omeña o a Figueras.

No hi ha per què apurarse senyor Portela, etodo se andarà.

Aquí, a la presó, també'n arriben les veus de fora, també'n arriben mostres del fane que's porta a les clauvegues... altes. Així es que quan aquest fane ens cau damunt, sabem ja que'ns el havien de tirar y d'ont ve.

Aquí, a Barcelona, hi hagué un governador sobrerista que en paga de deixar vint y tants obrers a la presó y més de quaranta processats, se conta—y va de conte—que al deixar el lloc al seu successor li varen donar un ascens per haverlo fet tan bé. Bé podria esser que algun dia'ns interessés de lo que avui no sabem. Al merys jo sé que a un governador — contra-terrorista — que sapigué omplir la presó d'obers conscients, li donaren una carterà.

Y per avui prou. Per ara quedem en que jo avui soc quèlcom en el terreny dels «agitadors obrers». Espero sentat en el tamboret de la celda el dia en que siga quèlcom més entre'ls «dinamiters».

A les seves ordes.

Bruno Lladó.

Presó Model, Barcelona, 6-12-1910.

Nota.—Als companys que acordaren el boicot a Sabadell, nostra coral enhorabona, y als que'll portaran a la pràctica, aquí va, per endavant, nostra afectuosa salutació y el nostre agrament.

Decisió y energia us desitgem a tots, vostres companys.

Bruno Lladó, Magí Marcé, Josep Montpel, Armengol Montoto y Francesc Ferroni.

P. M. B., 6-12-1910.

CLÍNICA C. CROUS
Herpes, Tuberculosis pulmonar, Vias urinarias. Curación segura y rápida. CARMEN, 56, PRAL. Véase anuncio 4.ª página.

DR. BOADA
Vías urinarias. Malalties de la pell. Raigs X. Extirpació radical del pol·moix. Corts, 642. De dues a quatre y de sis a set tarda.

SITGES
Hemós clima pera hivern: Imillorable pera estiu.

LA NIZA DE ESPANYA
HOTEL SUBUR
PANCHELLO, DENTISTA

CLÍNICA C. CROUS
Herpes, Tuberculosis pulmonar, Vias urinarias. Curación segura y rápida. CARMEN, 56, PRAL. Véase anuncio 4.ª página.

DR. BOADA
Vías urinarias. Malalties de la pell. Raigs X. Extirpació radical del pol·moix. Corts, 642. De dues a quatre y de sis a set tarda.

SITGES
Hemós clima pera hivern: Imillorable pera estiu.

LA NIZA DE ESPANYA
HOTEL SUBUR
PANCHELLO, DENTISTA

CLÍNICA C. CROUS
Herpes, Tuberculosis pulmonar, Vias urinarias. Curación segura y rápida. CARMEN, 56, PRAL. Véase anuncio 4.ª página.

DR. BOADA
Vías urinarias. Malalties de la pell. Raigs X. Extirpació radical del pol·moix. Corts, 642. De dues a quatre y de sis a set tarda.

SITGES
Hemós clima pera hivern: Imillorable pera estiu.

LA NIZA DE ESPANYA
HOTEL SUBUR
PANCHELLO, DENTISTA

CLÍNICA C. CROUS
Herpes, Tuberculosis pulmonar, Vias urinarias. Curación segura y rápida. CARMEN, 56, PRAL. Véase anuncio 4.ª página.

DR. BOADA
Vías urinarias. Malalties de la pell. Raigs X. Extirpació radical del pol·moix. Corts, 642. De dues a quatre y de sis a set tarda.

SITGES
Hemós clima pera hivern: Imillorable pera estiu.

LA NIZA DE ESPANYA
HOTEL SUBUR
PANCHELLO, DENTISTA

CLÍNICA C. CROUS
Herpes, Tuberculosis pulmonar, Vias urinarias. Curación segura y rápida. CARMEN, 56, PRAL. Véase anuncio 4.ª página.

DR. BOADA
Vías urinarias. Malalties de la pell. Raigs X. Extirpació radical del pol·moix. Corts, 642. De dues a quatre y de sis a set tarda.

SITGES
Hemós clima pera hivern: Imillorable pera estiu.

LA NIZA DE ESPANYA
HOTEL SUBUR
PANCHELLO, DENTISTA

COGNAC LONDON SMART

Dominis en Oimados y Oalós

LA QÜESTIO DE LES AIGÜES

Ahir al matí, baix la presidència del diputat a Cortes don Pere G. Marinyan, se reuní la Federació Agrícola Balear, en el local de l'Institut Agrícola de Sant Llorenç.

La nota oficiosa de la sessió la publicarem demà; avui ens limitem a fer constar que l'elements agrícoles són contraris a la modificació de la Llei d'Aigües en la forma proposada per determinats elements.

Aquests elements, avui combatuts per tota la sana opinió pública barcelonina, apar que a Madrid, gaudiscin d'influència prou suficient pera fer que se redacti una real orde contradictoria ab les paraules d'Alfons XIII, y que esculpiden en marbre apareixin en el saló d'actes de l'I. A. de Sant L. dient: «yo no he hablo como rei de España, sino como agricultor.»

Els agricultors se ressentiran de les modificacions que's proposen en la Llei d'Aigües y així fa que preparin una enèrgica campanya contra'l sentit que a tals innovacions se vol donar.

La nota oficiosa de la sessió es la que aclarirà tota els conceptes en esta tractata.

CRONICA DE BARCELONA

Sessió de l'Ajuntament

No hi ha molta publicitat, però en canvi hi ha expectació per lo que pugui passar ab l'arcalde nou.

Aquest entra al saló a un quart de sis de la tarda. A les 5.25 agita la campana y declara oberta la sessió.

El secretari llegeix l'acta de l'anterior la qual es aprovada.

Despatx oficial

L'ARCAIDIA DE R. O.

Se llegeix un ofici del marquès de Marianao comunicant a l'Ajuntament que s'ha encarregat de l'arcaldia, però qual carter fou nomenat de real orde.

Abans que tit, diu després l'arcalde, dirigint-se al Consistori, permeteu que us dirigui un carinyós salut. Aquest el faig extensiu al senyor Roig y Bergadà, que ocupà l'arcaldia ab veritable tacte. Lo marçat succeí ab les interinàcies dels senyors Serrallera y Mir, que ho foren molt a gust de la majoria (Rumors).

El ha acceptat l'arcaldia, diu, per amor a Barcelona, de la qual es fill. Fa referència al telegrama que dirigí al senyor Castiella al qual no cridà per conde de l'Ajuntament per no creure encara arcalde. Història el retràs de la premsa de possessió, que atribuïa a malaltia del feige que l'arcalde Reus primer y a Barcelona després. Ja quelcom restant, no del tot, ha pres possessió.

Afegix que trobant-se a Madrid visità al director del Banc d'Espanya per interessar-lo que aquella entitat comprés terrenys a la Reforma per construir un edifici propi per la sucursal. Ab el mateix objecte visità al president del Consell. Aquest assumpte creu que marxa per bon camí.

El Govern està ben disposat respecte l'Ajuntament de Barcelona.

S'ofereix, si acas conseqüència la confiança dels edils, per esser el llas d'unió entre tots els regidors, cosa que si es difícil, no ho creu impossible, per quant si tots els regidors són de camp polític distint, tenen el mateix ideal d'engrandiment de Barcelona.

En nom dels radicals li contesta el senyor Serrallera.

Se li ofereix per la majoria y fa vot per que la gestió del marquès fassi oblidar al Consistori la font d'origen del nomenament de real orde.

El senyor Lluhi, se dirigeix a l'arcalde en nom de la minoria y en nom propi. Ab tots els respectes deguts a la persona, formula una protesta pel nomenament de real orde. Recull les manifestacions afectuoses del batlle y les torna ab la mateixa complacència. En el particular de lo que interessa a Barcelona, l'ideal de la minoria, es l'engrandiment d'ella, en l'orde espiritual y material. Fàssim que ho fassi, tindrà nostre apoi. Si ho fa l'arcalde tindrà la nostra complacència y el nostre entusiasme.

En quant a esser un llas d'unió entre tots els regidors, nosaltres hem de recordar a l'arcalde les relacions que tenim ab la majoria que exerceix el govern. Mentres aquesta, d'acord ab l'arcalde, exerceix el govern d'una manera profitosa per Barcelona, no sols tindrà la nostra complacència, sinó fins la nostra cooperació. Ara si entenen quel govern s'exerceix ab errors que hi persisteixen, no sols no tindran cooperació, sinó que la fiscalització se convertirà en oposició completa.

D'aquestes relacions ab la majoria n'hi han tres exemples, els quals no recordo, perquè estan en la memoria de tots.

Això no vol dir pas que aquella oposició s'hagi de sostenir d'una manera sistemàtica, sinó que es un principi de govern que tenim pel bé de Barcelona y en el que pel servei d'ella hi perseverarem.

Parla després el senyor Albó, fent semblants manifestacions que el senyor Lluhi. Se queda ademés de que l'arcalde hagi tardat tant temps en pendre possessió, puig després d'haver parlat d'energia resulta que no n'ha tingut per anar al Ajuntament a complir ab son deyer.

L'arcalde agraeix les manifestacions dels oradors y diu al senyor Albó que ha estat deguda a malaltia la tardança en pendre possessió del càrrec.

DIMISSIÓ DEL SR. MONEGAL

El senyor Monegal presenta per escrit la dimissió que fa a l'ajuntament en la sessió passada, del càrrec que té a la pòntica encarregada de buscar nous mercats pels valors municipals.

El senyor Monegal diu que creu que quan la majoria s'erra, els deuen negar tota cooperació, especialment en allò en que s'ha equivocada.

Es per això que ha presentat la renúncia de la pòntica encarregada de fer gestions per la portada d'aigües per un emprémit per la portada d'aigües y per la municipalització de servicis.

Opina que tal com la majoria ha votat la portada d'aigües, aquesta és una monstruositat. Demana al Consistori o a l'arcalde si es aquest sol que ha de resoldre, que li accepti la renúncia. Afegix que no ha posat a la dimissió la paraula irrevocable, perquè creu que sols hi ha dimissions series o que no'n siguin. Si no li accepten la renúncia, ell no seguirà en la pòntica.

El senyor Lluhi creu quel Consistori no té competència, per quant aquell facultat a l'arcalde per que nomenes la pòntica. Es, doncs, l'arcalde qui ha de buscar substitut al senyor Monegal.

El senyor Mir opina que es l'Ajuntament qui ha de resoldre. Insisteix en oferir a les minories el que creu que el senyor Monegal en la pòntica. Com sempre que parla el senyor Mir, repeteix que l'administració va d'allò tan bé, y que els valors no baixen, sinó que es mantenen al mateix tipu.

Rectifica el senyor Monegal, dient que ha pres la determinació de renunciar, reflexivament. Repeteix que ell no vol contribuir ni molt ni poc, ni directe ni indirectament, en el desastre de les aigües, en qual assumeix es de creure que la majoria no ha canviat de condició, puig pres ha manifestat la veu autorizada del senyor Serrallera.

Intervé el senyor Pardo, dient que els radicals acusen al Consistori de la baixa dels valors, essent així que segons parer de l'orador, si no fos el Banc, encara estarien més baixos.

Rectifica el senyor Lluhi, qui recull el per no desviar el debat, les manifestacions del senyor Mir, referents a la renúncia del senyor Monegal. Insisteix el senyor Lluhi en que l'Ajuntament, si no el revoca té el deyer de sostenir el seu acord de delegar a l'arcalde la facultat de nomenar els individus de la pòntica el lloc en la qual tenia el senyor Monegal. En quant a donar persona que

substitueixi al que renuncia, s'hi nega, per quant, diu, no volen contribuir al desastre de les aigües. Recull també les paraules del senyor Mir referents a l'estat de l'Hisenda municipal, qualifica la qüestió de molt delicada y s'abste de discutir-la.

Rectifica també el senyor Mir dient que l'acord sobre'l qual se discuteix, es que quel Consistori nomeni els individus de la pòntica. Lo que hi ha, diu, es que per estalviar temps se facultà a l'arcalde per que nomenes. D'això ne dedueix que l'acord té estat consistorial. Deplora quel senyor Monegal hagi dimisit y que persisteixi en dimisit. Per honor del senyor Monegal y de 1910 no li acceptaran la dimissió en la sessió d'avui.

El senyor Monegal demana al senyor Mir so a qualsevulla nobilitat financiera de la majoria (Rialles). En Figueras se dona per aludit i el diu que com s'ho farien avui per anar a borses estrangeres a gestionar la cotització dels valors municipals. Pera anarhi hem de fer un emprémit y l'únic assumpte que avui el justifica es el de les aigües en el qual no hi vol de cap manera col·laborar. Per això insisteix en la dimissió.

Se posa a votació (nominal a instancies de l'interressat) si s'accepta o no la dimissió.

Voten en pro 18. En contra 22.

No s'accepta, doncs la dimissió.

Explica el vot favorable a l'admissió en Jorge (Vinaixa). No vol dir desconfians, sinó volguer guanyar temps.

També l'explica el senyor Monegal. Agraeix el vot a tots. La seva decisió es ferma perquè no creu que la majoria hagi canviat de conducta. Insisteix y insisteix en la renúncia, acudint a totes les formes reglamentaries, fins a que se li admeti.

CONVIT

Ofici del Centre Comercial Hispà-Marcu, convidant a l'Ajuntament a l'inaugural d'una escola gratuita dels indígenes marroquins a Melilla y l'obertura en la mateixa població d'una exposició de productes nacionals. Seran aquests actes en el mes de janer.

Enterats.

Damunt de la taula

APARELLS SALVAVIES PERA ELS TRAMVIES

Se llegeix el dictamen demanant s'accepti el fallo del jurat en aquesta matèria y que proposa l'adopció dels aparells de fallar definitivament. Aquesta era la Providencia y el B. B.

El combat el senyor Carreras. Troba anormal el fallo del jurat. Diu que a Hamburg, ab tot y que se presentaren més de 100 projectes no s'adjudicà el premi a cap. Y encara es més anormal segons l'orador quel fallo hagi estat comunicat a les companyies de tramvies abans de passar pel Consistori.

Li contesta en Jorge (Vinaixa), dient que el jurat nomenat pel Consistori havia de fallar definitivament. Aquesta era la seva missió. (Y en lo de la Banda Municipal) El concurs no s'havia de deixar desert per ensenyar a Barcelona que's fa lo que's pot.

Rectifica el senyor Carreras insistint en ses anteriors manifestacions.

Fa lo mateix en Jorge (Vinaixa).

Intervé el senyor Albó preguntant per quin objecte passa l'assumpte al Consistori quan ja s'ha ordenat a les companyies l'ús de determinats aparells. Y per fins, en segon terme, s'ordena a les companyies l'adquisició de aquells aparells a una tarifa previamente senyalada.

Contesta en Jorge (Vinaixa) dient que s'ha fet, lo primer reconeixent la autoritat suprema del Consistori y lo segon perquè les companyies de tramvies no fossin explotades (i) per les de aparells salvavies. (El senyor Foronda li agraeix la paraula).

Torna a parlar el senyor Albó y pregunta quines són y ont són aquelles tarifes, perquè en l'expedient no hi consten. Y en Jorge (Vinaixa) fan frasc respòs que no cal que hi figurin.

Lo quel Jurat vol—afegix—es que millor o pitjor (i) funcionin els aparells salvavies.

Un veu: Veuem si augmentarà la mortandad. (Rialles.)

Replica el senyor Albó y recull la contradicció don Jorge qui ha dit en un moment d'entusiasme (aquells moments tan periculats en ell) quel fallo era definitiu, essent així que abans havia declarat que la qüestió venia al Consistori a rebre l'acord uspre de aquest.

En Jorge interromp sovint, acalorantse y escitant. També interromp el senyor Callén.

Continua el senyor Albó, fent veure com el Jurat ha obrat ja—ordenant a les companyies—com a poder executiu. L'obligar a les companyies a comprar per unes tarifes que no consten en l'expedient, sembla més en benefici dels autors d'aparells que no pas de les companyies tramviàries.

Intervé el senyor Callén culpant a les companyies de tramvies d'haver dificultat la bona marxa del Jurat y d'haver fet coacció sobre els presentadors de aparells. Se mostra escèptic sobre l'eficàcia dels aparells. Ab ells o sense ells hi haurà desgracies.

Parla el Sr. Nualart dient que l'H. B. es no més usat per una companyia y que no dona resultat. Sols n'hi ha una de garantida: no deixar corré tant els tramvies. Els salvavies poden esser encara un perill. Fa després referència a lo passat ab lo de la Banda quel Jurat ténie donat un fallo que no acceptà la majoria. Y ara aquesta majoria vol de totes maneres acceptar un fallo, contradintse ab lo exposat aleshores.

Tornen a parlar els senyors Callén y Jorge (Vinaixa).

Se llegeix després a petició d'aquest darrer l'acord de l'Ajuntament nomenant el Jurat.

Y efectivament, l'acord no diu res de quel Jurat pugui obligar a les companyies.

Quan torna a parlar el senyor Albó ho fa notat.

Rectifica el senyor Nualart, breument. El senyor Carreras demana que la qüestió passi a la Comissió de Foment. Redacta una proposició en aquest sentit.

Se posa a votació nominal y es aprovada per 19 vots contra 15.

El senyor Carreras a l'esser cridat a veu dona un SI estentori.

Explica el vot el senyor Lluhi dient que ha votat la proposició per dues raons: primera perquè'l fallo revisat de relatiu no resol el problema, y segona,

que del debat se'n dedueix l'existència d'un altre aparell que també està revisat d'aquella relativitat. Si en aquells se's accepta y aquest no, es injust.

Parla en Jorge (Vinaixa), qui si tingues cabells se'ls estiraria de l'enrabiada que ha pres davant la derrota. Procura aparent calma, però se li coneix, se li coneix... Explicat el vot no diu res de nou.

El senyor Callén diu que ab l'acord que s'ha pres no tindrem aparells salvavies, provantse una vegada més que les companyies de tramvies fan sempre lo que volen. El senyor Albó diu que lo passa de mostra que les coses que no venen al al Consistori com han de venir troben enemics fins dintre mateix de la majoria, y que les minories junt ab els regidors de la majoria que han votat la proposició volen salvavies, però que garanteixin la vida dels ciutadans.

El senyor Callén, indignat, interromp sovint. Sembla que li fugi quelcom...

De la majoria han votat la proposició Carreras els senyors Marcilla, Herrero, Lluhi, Ullé y Figueras.

"DEU GUARDI..."

El senyor Carreras demana que's voti la proposició per el presentada—y que es pendent de votació per estar ja discutida—en la qual se demana que se suprimixi dels documents oficials la paraula "Déu guardi a V. molts anys..." canviant-se per la de "Visqui molts anys".

La presència diu que ja's farà.

El senyor Carreras no s'espera més. Parla també el senyor Mir demanant també la votació, y se vota.

En votació nominal s'aprova per 24 vots dels republicans contra 8 dels regionalistes y el senyor Monegal.

El senyor Vallés explica el vot calificat d'acord que s'acaba de pendre de ridícules (protestes en els radicals) perquè l'Ajuntament no envia comunicacions. Qui això fa es l'arcalde y aquest usará la forma que vulgui.

El senyor Monegal també explica el vot, que ha estat contra la proposició. "Jo—diu—agraïsc y este content de que hagi estat tan temps aquesta proposició per carregar, perquè així ens hem pogut fer càrrec de l'importància del problema. (Rialles). Ara hem pogut votar en ple coneixement de causa y podem dir que la felicitat de Barcelona està feta.

(Més rialles). Jo he votat en contra, haventme valgut de clerical, perquè considero poc radical la proposició (Riallada franca). Això de desitjar molts anys de vida a la persona que's dirigim, pot causar pena a qui rebí la comunicació. Si, senyors: pot tractarse d'un pobre o d'un malalt, y ja seran moltes tan en un cas com en l'altre, les ganes que tindrà de viure l'aludida persona. (Se sent riure per tots els indres del Consistori). Jo considero que hauriem de desitjar al pobre diners y al malalt salut, usant la frase salud y pesseces. (Hilaritat general. L'Herrero y en Figueras s'empenen).

El senyor Casals, que no's trobava en el saló al votar, fa constar son vot ab el de ses companyies de majoria.

En Figueras, indignat y esgarifant-se els bigotis, creu l'acord pres de gran transcendència y diu que ell no té necessitat de que Déu el guardi, perquè ja sab guardarse a si propi. (Més rialles). En Figueras, ab mirada fosca, s'asseu.

Urgents

LLUM!

Se dona compte d'un dictamen urgent d'Escorcadors, que proposa encarregar a la Barcelonense d'Electricitat l'Iluminació elèctrica d'algunes naus de l'Escorcadors General.

El senyor Nualart impugna l'urgència, dient que s'hauria d'anar a la subasta.

El senyor Carreras diu quel dictamen va d'amagatots, puig ha estat repartit als regidors, pocs moments abans de la sessió.

heusquí que en Jorge (Vinaixa) se indigna y protesta de la paraula amagatots.

S'aprova a votació l'urgència y s'acorda per 19 vots contra 10.

Altres cot vota ab les minories el senyor Carreras.

Posat a discussió dictamen, l'impugna el senyor Nualart.

El defensa, naturalment, ab gran extensió el senyor Mir. Dura tant el discurs que aconsegueix avorir al marçat, qui abandona la presidència deixant al senyor Serrallera. Ja refet, per l'aire que deu haver respirat a fora, entra novament el marquès, ocupant la presidència. Y el senyor Mir, segueix...

Se promouen incidents sorollosos, perquè l'orador no content en abusar de la paciència dels oients, vol desviar el debat cap a personalisme, atacant al senyor Nualart.

Aquest rectifica demanant a la presidència que fassi mirar si al Registre hi figura una proposició de La Catalana, qual existència ha negat el senyor Mir.

Intervé el senyor Soriano, que no diu res de nou.

Ho fa novament el senyor Mir. Comença parlant en català, y de cop y volta canvia de rumb ab un discurs en castellà y continua parlant en castellà.

En Morros: Ara no l'entendreu.

El senyor Nualart: Fa més efecte en castellà.

Una veu: Ningú l'entén manoi!

Y en Mir, convuls per les rialles, torna a parlar en català, dient no sabem que dels notaris de l'opinió pública, rigint-se als periodistes, y de quells brases són insubornables, dirigint-se als seus companys de majoria.

Després de molts d'atigüelles, afirma que d'ensà de lo de les aigües, se fa una política molt extranya.

Jorge (Vinaixa) l'abracsa efusivament. El senyor Mir s'ha de posar el mocador de butxaca al coll, com un vulgar sarruista.

Rectifica el senyor Nualart, refent l'història, perquè'l senyor Mir ha volgut ab habilitat desviar-la.

L'orador repeteix els seus arguments, essent chorejat per les interrupcions de la majoria, que talment sembla que ja no hi hagi dret a parlar, més que pels cursis oradors d'aquells bancs. Insisteix el senyor Nualart en que vagi l'assumpte a subasta. Però cal, no se l'escolten.

Parla novament el senyor Mir. Ho fa ab el mocador al coll y passejant-se amunt y avall, darrera'l pupitre.

Rectifica el senyor Nualart, dient que si del debat n'ha de sortir l'anar a subasta el canvi de llum, ell assumeix tota la responsabilitat.

Se presenta una proposició incidental, demanant la subasta. La firma'l senyor Nualart.

Sa passa a votació nominal y se rebutja per 25 vots contra 4.

Explica'l vot contra el senyor Lluhi. Ho fa fet perquè està en contra de tot lo que pugui dificultar l'obra de municipalització. Votará també contra'l dictamen per creure'l injust. Hi ha una proposició que ofereix millors condicions a Barcelona.

Una estrena del senyor Carreras, demanant quel kilowatt se pagui a 40 cèntims, en lloc de 56.

La defensa'l seu autor. Se passa a votació nominal y es rebutjada.

Explica'l vot el senyor Lluhi. Creu que podria arreglarse la qüestió retirant-se'l dictamen y donant el servei la Comissió de Escorcadors a la Companyia que ho fes més barat.

Se vota nominalment el dictamen, essent aprovat per 21 vots contra 6.

Explica'l vot el senyor Ferrer.

Orde del dia

DEPRESSA Y CORRENT

Així, tal com s'ona, s'entra a l'orde del dia. Els dictaments que hi figuren són aprovats casi sense discussió.

A quart d'onze s'acaba la sessió.

CARNET D'AVUI.

A dos quarts de deu del vespre: Sessió de l'A. y L. de Ciències Mèdiques.— Conferència del senyor Nualart a l'Ateneu Obrer del Districte II.— Idem del senyor Noguer al C. N. R. de Sant Martí. Miting inaugural de l'Ateneu Pi y Margall de la Barceloneta.

La Societat d'oficials paletes de Barcelona ens prega l'inscripció de lo següent: «Als paletes.

Companys: En virtut d'haverse comés algunes irregularitats en l'horari y tenint en compte que d'això se'n aprofiten els patrons, us convoquem a la reunió general que's celebrará avui, dia 7 del que sona, a les nou del vespre, en el mateix local social, carrer de Tallers, 17, primer. Dita reunió ha estat sol·licitada per 23 firmes, quals firmants pretenen justificar els motius que'ls ha obligat a infringir l'horari establert. — La Junta. — Barcelona, 7 de desembre».

Dimecres tingué lloc en l'estadi del Tir Nacional els concursos anunciats, ab el resultat següent:

Tiradors, 23; arma, revólver; distancia, 25 metres; dispar, 10; blanc, de 0'40 cèntims.

Primer premi, senyor Vázquez Aldana, 93 punts.

Segon, senyor Martí, ab 71.

Tercer, senyor Ruoff, ab 57.

Quart, senyor Suárez, ab 71.

Tots ells guanyaren medalla de plata. Pera medalla de bronze havia que fer 60 punts. S'ha declarat desert per no arribar a aquesta suma els concursants.

Seguidament se feu el concurs a pistola automática ab la classificació següent:

Primer premi, senyor V. de Aldana, 88 punts. Medalla de plata.

Els restants tiradors no compliren ab les condicions per obtenir premi.

Els dies 11 y 18 tindrà lloc el concurs de Nadal, ab fusell reglamentari, ab el premi y condicions que especifiquen els programes.

Ahí se reuní la Junta Directiva de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, batre la presidència de don Manuel Raventós, presentantse, entre altres, els acords següents:

«El local per donar uns cursos de Química y Tecnologia mèdica que ab caràcter preparatori deuen rebre uns obrers pensionats a l'extranger.

Cooperar ab diversos medis a una festa que per propagar l'afició als aucells està preparant la Societat protectora d'animals y plantes.

Per diverses gestions per donar impuls a un projectat concurs d'aparells salvavies.

S'entrà la Junta de diverses comunicacions d'entitats agricòles, donantlohi coneixement d'haver enviat protestes al ministeri d'Hisenda sobre la defectuosa constitució d'aranzels y valoracions.

En l'Associació de la Dependència Mercantil, Passatge del Crèdit, 7, principal, avui, dia 7, a les deu del vespre, tindrà lloc una reunió de les conferències que sobre Dret Mercantil se donaran durant el curs de 1910 a 1911, desenvol·lant donc el dret de Dependència de la Dependència de l'Associació el tema «Companies mercantils y sa constitució».

En la funció que avui celebrará al Principal el Circol d'Ultramarins, hi ha estat convidat l'arcalde. Aquest ha delegat al senyor guerras. Tractantse d'ultramarins està molt bé la designació.

Sessió de la Diputació

A les 4'40 d'ahir a la tarda, començà la sisena sessió del segon període, baix la presidència del senyor Prat de la Riba.

Llegida pel Sr. Marfà, fou aprovada l'acta de la sessió anterior. En el despatx oficial se dona compte d'una comunicació del Govern civil traslladant una real orde aprovant el pressupost ordinari de la Diputació pera 1911. S'entra al torn de

Mocions, preguntes y interpelacions

El senyor Folguera y Durán dona compte de que ha presentat la dimissió del càrrec de representant de la Diputació en la Junta del Cens de Població y la Diputació l'accepta.

Y no hi ha més en aquest torn, entrantse tot seguit a la

Orde del dia

Es retirat un dictamen que hi havia sobre la taula nomenant un sobrestant segon de la Direcció d'Obrers Públics provincials.

Queda sobre la taula la proposta de gratificació de treballs extraordinaris de quintes, que ja hi havia quedat en la anterior sessió. Ja va dir el senyor Curbert que's convertiria en una corrupció l'innovació feta en una sessió anterior de fer quedar alguns setmanes els dictaments sobre la taula!

Després, aprovant la majoria dels dictaments y deixantne alguns sobre la taula se va agotat tota l'orde del dia.

Els dictaments més importants aprovats són:

Un nomenament que's de sessió a don Lluís Gener Blanes; altre designant al diputat senyor Pericas per la recepció del primer tros del camí de Sant Quirre de Besora a Vidrà; altres adjudicant al senyor López Robert l'impressió y circulació del «Boletín Oficial» de la Provincia, pera 1911 y a don Jaume Orpinà pera el servei de bagatges en el mateix any y altres proveint unes places de cabo y subcabo dels Mossos de l'Esquadra.

Aprovada l'orde del dia se'n h'afegí, tenen, per la seva urgència, altres dos dictaments concedint en l'un, dos premis de 125 pessetes a altres tants agricultors que han plantat, l'any passat, més de 500 arbres y l'altre concedint un premi de 200 pessetes a l'Ateneu Popular de Gavà per un certamen agrícola que ha organitzat.

Y a les 5'10 s'acaba la sessió que ha estat purament administrativa.

El governador ha recomanat a l'arcalde de Terrassa que vegi si reunit a patrons y obrers paletes d'aquella població, pot arribarse a solucionar la vaga de la qual parlàrem ahir.

Entre les visites que ahir va rebre'l senyor Portela, hi figuren els arcaides de Vilafraña, Vic y una comissió de metges forenses.

En el Centre Excursionista de Catalunya avui dimecres, a les deu del vespre, donc Pelegrí Casades y Gramateix donarà la conferència CXXXII d'Arqueologia, 5.ª de l'Escala grega clàssica, ocupantse dels punts següents: «Dels baixos relleus y de l'escultura funeraria. Exemplars més notables del Museu d'Atenes. Son car

La vaga dels metal·lúrgics

Una explosió.—Parla'l governador.— Detencions.— Solució del conflicte? — Noves divergències

Ahí a la matinal, a les 4.15, esclatà un petar en l'exterior de l'edifici dels tallers de fundició i construcció de màquines que al carrer del Camp Sagrado tenen establert els senyors Antoni Vallès i Bernat.

L'explosió va ésser col·locat en un dels canals, fent-se exteriorment invisible. La detonació fou forta, però els desperfectes causats, insignificants; solament se trencaren tres vidres.

El no haver-se trobat rastre de metralla, fa creure que's tracta d'un explosiu de pólvora sola. El recipient que contenia aquesta, era un tubu d'uns 6 centímetres de diàmetre, ab els parets un xic gruixuts.

Tant bon punt el senyor Portela tingué notícies de l'explosió, donà ordres a la policia, que degué a un obrer nomenat Pipo.

El periodista demanaren al governador la seva impressió sobre'l fet, i els digué que no recien sospites contra cap obrer de la fàbrica, o si es un fet isolat, ja que tampoc se sab si l'ahir es tot lo mateix, o procedeix de diversos punts de sortida.

— Però, no va dir el senyor Muñoz — insistent els periodistes, a fi de dir alguna cosa concreta al senyor Portela — que lo del terrorisme estava en tan bon camí, que creia a punt de resoldre definitivament?

El senyor Portela digué aquí una sèrie de coses vagues, de pistes que ja són bones, però que no són tot lo que cal per descobrir el terrorisme, dient, entre altres frases, la de que també era pista la del Rull i la del Piconet, i que també creia estar sobre una pista segura.

— Lo que cal — digué finalment — per descobrir el terrorisme i confirmar la bona absoluta de les pistes, es tenir a un autor... Es a dir, agafar a un en el moment de posar la bomba.

Creu que aquest es l'únic procediment, i aquí ens posarem a apurar el valent. Si calen sacrificis, els fem; si els altres serveis queden desatès, si hi ha, tot, tot, tot abans de consentir que en una població hi hagi aquesta amenaça constant.

Potser es que són nou en l'ofici — a càb diu el senyor Portela, — però la fe i l'entusiasme dels nois, a pesar de l'ineptitud, es desvega més poderós dels que tot altre.

Els periodistes se quedaren meravellats de la sapiència del senyor Portela.

El detingut ahir matí per la policia es l'obrer metal·lúrgic Cristòfol Pipó i Ribera, i pertany, com hem dit, a la nova comissió de vaga nomenada pels metal·lúrgics.

En Pipó fou detingut també ahir per un petit incident de vaga, però fou posat a lliure segons estimes en l'interès de la vaga, fins ahir matí que'l detingué novament la policia ab motiu de l'explosió del petar, en la qual no se sab pas del cert si estí o no compromès.

A la tarda, a l'estació de França, fou detingut un altre individu, el qual, segons sembla, volia sortir en l'express de França i diem segons sembla, pels seus amants no sapiguérem dir-ne el nom del detingut ni el destí del bitllet que portava. Lo únic que's digué'l governador es que'l detingut no es vaguista metal·lúrgic.

Tampoc sabem si la detenció està relacionada ab l'explosió d'ahir, encara que de la manera que'l governador ens donà la notícia sembla que sí.

La comissió de vaga de metal·lúrgics visità novament ahir al governador.

«Del resultat de la visita — digué'l senyor Portela, — pels diversos gestions per solucionar el conflicte continuïn activament i que la solució de la vaga's doni per descomptat».

No cal dir quant desitgem que's confirmessin les paraules del senyor Portela.

Hem rebut un comunicat de l'Unió d'Obrers Metal·lúrgics, en la qual, després de protestar una vegada més de les afirmacions de certs diaris de que la vaga dels metal·lúrgics perseguia fins polítics, ens diu lo següent:

«El Govern civil ha facilitat la notícia de que havien tornat a treballar 400 obrers més que en dies anteriors. Respecte d'altres hem de fer present que la Societat de lampistes, llautoners i llautners va donar per acabada la vaga i així va poder donar lloc a l'aument d'ocupació. La Unió d'Obrers Metal·lúrgics per la seva part, anà el darrer dijous al parlo general de l'ofici ab d'èsser indiscutible, i així tingué tan autoritat per afirmar-ho com la comissió de vaga».

Se convoca als obrers metal·lúrgics al miting que's celebrará demà dijous, a les dues del matí.

La Unió d'Obrers Metal·lúrgics convoca als lampistes, llautoners i llautners a la reunió general que tindrà lloc aquest vespre, a les nou, en son local social.

Se'n demana la publicació d'aquesta nota.

«La Unió d'Obrers Metal·lúrgics no pot menys que protestar de l'arbitrari i injustificada detenció del company Pipó i Ribera, quan ja havia recobrat la llibertat».

FILLS DE F. MAS SARDÀ

RAMBLA DEL CENTRE, 30. — BARCELONA

Negociem els cupons Deutes Interiors i Amortitzables a 4 per 100, venciment a 1 de gener pròxim.

CRONICA DE FORA

CATALUNYA ESPANYA EXTRANGER

(PER TELEFON Y TELEGRAF)

Els obrers sense feina

Els senyors Canalejas, Cobian y Calbetón realisen gestions para conjurar l'actual crisi obrera

Madrid, 6 de desembre. — El senyor Canalejas i el ministre de Foment han conferenciat ab el senyor Cobian pera tractar de la crisi obrera.

S'ha ordenat a l'enginyer jefe d'Obreres públiques de Saragossa que vingui a Madrid, ab l'objecte d'acordar les obres que se puguin emprendre ràpidament pera donar treball en aquella provincia, ont la crisi obrera es aterrorada.

A Madrid, com tots els anys, per aquesta època, arriba molt després de provincies.

El senyor Canalejas ha dit que'l Govern no pot proporcionar treball i que els periodistes deuen dir-ho, pera evitar que aigüin a Madrid tants obrers que després no troben col·locació.

Ha manifestat el senyor Canalejas que el general Amador acompañarà al rei, en son viatge a Melilla, com ministre de la Guerra.

El dir que'l general Amador seguirà en el ministeri no vol dir que'l demés ministres no seguiran al davant de les seves carteres.

NAUFRAGS

Bilbao, 6 de desembre. — Han arribat els tripulants del vapor «Balmaseda», que naufragà a les costes de Veracruz.

El barco fou llençat violentment sobre les roques, obrint-li una via d'aigua.

Els tripulants se soterraren pera guardar orde en el salvament.

Els primers ocuparen la llanxa y arribaren a terra, y després, tirant d'una corda, que quedaven en el barco, recolliren la llanxa, hi embarcaren als altres y continuaren l'operació fins que arribaren a terra tots els tripulants.

Així no's logrà sinó després de titànics esforços.

LA CRISI POLITICA A L'URUGUAI

Montevideo, 6 de desembre. — La situació política es molt crítica.

El partit oficial ha votat un augment considerable en les despeses militars y ha fet públic la llur intenció de fer tancar cost lo que costi a M. Batlle y Ordóñez com a president.

Els partits d'oposició han acordat anar al retrainement.

Se tem un nou alsament més fort que'l darrer.

Si no retiren la candidatura del senyor Batlle y Ordóñez s'ha d'anar a la dictadura o esclatirà la guerra civil.

LES EPIDEMIES

ESTAREM MENASSATS

DE LA PESTE BUBONICA

Petersburg, 6 de desembre. — En una carta dirigida als diaris de Petersburg, el doctor Bagache, resident des de fa molts anys a la Manchúria, crida l'atenció del Govern y de la opinió pública respecte al perill que presenta pera'l món sencer la peste bubónica que regna actualment a la Manchúria.

El metge afegix que la administració dels ferrocarrils de l'Est xino es impotente pera combatre el flagell que s'estampa de dia en dia.

Es absolutament necessari que'l Govern prengui mesures especials y enviï a Petersburg un alt funcionari investit de poders especials.

El doctor fa remarcar la rapidesa ab que l'epidèmia s'estampa y senvalla nous focs que s'apaguen constantment.

M. Bagache acaba la carta en la forma que segueix:

«Simpos mesures extraordinàries. En cas contrari, Rússia y fins tot Europa se trobaran ben prompte al davant d'un terrible perill».

DE L'ALTA CAMBRA

Propòsit de constituir en el Senat dos grups parlamentaris que funcionaran lliurement

Madrid, 6 de desembre. — Se tracta de constituir en el Senat dos grups parlamentaris, els quals podran funcionar lliurement en tots aquells assumptes que no tinguin caràcter de política palpitant o no afectin a compromisos precisos polítics y econòmics dels partits.

Un d'aquests grups serà l'africanista, a manera del grup colonial francès y s'ocuparà especialment dels problemes del Marroc y d'aprofitar les ventajetes del recent tractat hispano-marroquí.

Pera aquesta empresa han pres la iniciativa diversos senadors pertanyents als partits hispano-marroquins de Barcelona, Màlaga y Nord d'Àfrica.

L'altre grup el constituiran els Amics del País, que formen a l'alta Cambra.

La iniciativa d'aquest propòsit correspon als cinc senadors representants dels 49 Societats Econòmiques, distribuïts en les circumscripcions de Madrid, Barcelona, Valencia, León y Sevilla.

La constitució d'aquest grup parlamentari coincidirà ab l'Assemblea general de les Societats Econòmiques d'Espanya, que s'ha de celebrar del 15 al 18 del corrent y continuadora del Congrés Nacional Econòmic de Saragossa de 1909 y del primer Congrés d'aquest genre anunciat a Madrid fa anys.

Els senadors de les Econòmiques volen accentuar la representació d'aquestes en la educació popular, la ensenyansa privada, les relacions d'Espanya a Amèrica, el veïnatge ab Portugal, la protecció dels espanyols que viuen fora de la patria, la educació femenina y la protecció dels oficis.

CONGRES

SESSIÓ DEL DIA 6

Sobre la sessió a les 9.15, baix la presència del comitè de Romanones, ab escassa concurrencia.

El senyor COBIAN, d'uniforme, puja a la tribuna de secretaris y llegeix un projecte de llei concedint un crèdit pera la construcció d'un hospital a Tànger, altre pera els gastos de nostra representació a la Exposició d'Art de Roma, altre pera els gastos de vigilància y seguretat a Barcelona y altre modificant els aranzels en la part relativa als minerals.

Preges y preguntes. — El senyor GARCIA LOMAS demana que's emigrants que's trobin en precaria situació als punts aont s'han dirigit, per falta de treball, siguin acoats per nostres representants.

El senyor CANALEJAS li contesta que el Govern se preocupa de l'assumpte.

El senyor ROMEO diu que ha vist que en els pressupostos pera l'any pròxim no hi figura consignació pera els ferrocarrils transpireneses y per lo tant si no's subansa així tindran que suspendre les obres.

El senyor CANALEJAS manifesta que quan arribi l'hora no faltará aquesta consignació, car se tracta d'un compromís internacional al que no pot sustreure el Govern.

La forma en que hagi de aportar's el diner no li sembla oportú expressarla ara.

El senyor LERROUX se deixa de la persecució de que són objectes obrers y centres societaris, clausurats y registrant arbitràriament els documents.

S'ocupa especialment de lo ocorregut a Jerez de los Caballeros.

Pero després d'un obrer per un fabricant, així origina una vaga y la Junta de Reformes Socials que entengué en l'assumpte determinà que devia readmetre a l'obrer, a lo qual se negà el fabricant.

Per la crisi obrera que allí se sent, agravada per la vaga, els obrers anaren a la montanya a collir aglans, encara que es costum que's veuen punxats pendent de terminada mida sobre aquest fruit.

L'arcalde determinà reparar algun diner entre els obrers, pera remeiar la crisi, cada vegada més agravada per la vaga, y fer gestions pera la solució d'aquesta.

Fou clausurat el Centre d'Agricultors y deinguda tota la Directiva; y així se segueixen les coses.

Així s'ha repetit a Villanueva del Arzobispo, Valencia de Alcántara y altres poblacions, lo qual va ésser un símptoma, car no sols se tracta d'obres, sinó d'elements polítics, no sols republicans y socialistes, sinó liberals y conservadors, car s'han tancat societats de agricultors en que hi ha elements de diferents partits.

Excita al jefe del Govern a que faci veure a les autoritats locals que no pot continuar aquesta persecució en un règim democràtic.

El senyor CANALEJAS diu que ha dirigit una circular als governadors en la que's tracta de les qüestions a que's ha referit el senyor Lerroux.

Afegix que de totes les poblacions citades per aquest no'n té notícies completes pera formar judici, excepte de Jerez de los Caballeros.

D'aquest punt té informes exactes y els fets no són com els ha referit el senyor Lerroux.

Els obrers declararen el boicot, sense raó, a un fabricant, y se celebrà un miting en el qual s'exaltà l'assassat. Els obrers reconegueren diverses finques, exercint tota mena de coaccions, y quan la guarda civil intentà, ab gran prudència, sometre'ls, la injuriaren y ultrajaren. Es que per pertèndixer a una societat obrera s'està autoritzat pera cometre tota classe de delictes.

Suposa que's tracta de Jerez de los Caballeros hauran comès tot lo més fals y demana que siguin posats en llibertat.

El senyor CANALEJAS diu que abans d'adoptar cap resolució vol saber lo que ha passat, ab informes exactes.

Es pot recomanar la llibertat dels delictes, perquè's tracta de diligències judicials.

Se plany de que se'l tracti de perseguir dels obrers; però no li extranya, perquè sab que no estem en temps de gràtut.

El senyor MENCHETA li intervé, manifestant que si els delictes han comès algun delictes no deuen ésser posats en llibertat y si no n'han comès cap no deuen ésser delictes.

Adverteix que si un periodista publica un article que molesti a determinats elements se passa uns mesos a la presó; y els periodistes no tenen d'esser de pitjors que els obrers de Jerez de los Caballeros acusats d'ultrajes a la guarda civil.

El senyor IGLESIAS (Pau) diu que un dels delictes es el que va assessorar a l'arcalde en el repartiment de socors, per ésser qui coneixia als que estaven més necessitats.

Afegix que l'obrer després y que va ordir la vaga ho fou perquè en les eleccions no va voler votar al candidat que li indicava el patró.

Dona una versió dels fets semblant a l'exposada pel senyor Lerroux.

Diu que al senyor Canalejas el domini del perjudici de que l'orador y altres elements influïren sobre els obrers pera que adoptessin actituds revolucionàries.

El senyor CANALEJAS li contesta que el seu millorament s'afegix.

El senyor CANALEJAS objecta que els obrers de Jerez de los Caballeros entre altres coses han tallat la comunicació telefònica y no creu que així ho fassin pera el seu millorament.

Diu que'l senyor Iglesias acomoda les seves paraules al lloc aont les protestes; però així diu una cosa al miting, una altra al periòdic y una altra al Parlament.

Ja senyor ha dit que les mesures persecucions als obrers se compten per centenars y en així al menys hi ha exageració.

En una circular del partit socialista que firma S. S. se parla de les mesures persecucions als obrers revolucionaris; perquè S. S. ha dit clarament que aspira a la revolució y per així encara que no ho vulgui té d'exagerar.

El senyor IGLESIAS (Pau). — De les persecucions que nosaltres parlem en tenim proves evidents.

Ademés, S. S. no pot extranyar-se de que jo labori pera complir els compromisos que he contractat. Per lo tant, si crec necessari un canvi de règim, pera millorar la situació del país, es natural que aconselli als meus amics que's donguin pressa pera arribar a una solució política; però així no té res que veure ab les vagues.

El senyor CANALEJAS. — Ja sabem que'l senyor S. S. s'ha declarat francament revolucionari y jo tinc en compte; però veuen S. S. que aquesta preocupació no'm treu la son.

El senyor CARNER s'ocupa de l'acord de l'Ajuntament de Barcelona de cobrar un ral per metre cúbic de guix y de la consignació de 10,000 pessetes en el pressupost pera aquesta recaudació.

En els dos primers mesos d'aquest any no's va recaudar cap quantitat per aquest impost.

El 2 de novembre se varen presentar uns senyors a la Delegació de Hisenda de Barcelona pera crear una fabrica de ciment armat al carrer d'Escudellers que es com si diguessim el carrer de la Montera de Madrid.

La premsa va anunciar el 6 de novembre que l'Ajuntament anava a pendre un acord sobre'l concert d'aquest article y tots els industrials del ram van acudir a l'Ajuntament pera interposar la comissió de consups de l'Ajuntament, en lloc de cridar a tots els ofertors pera veure qui era el que feia millor proposició, va cridar als primers ofertors, els senyors Ponés y Pons, que se havien donat d'alta, com s'ha dit, el 2 de novembre, y els va fer millor l'oferta, augmentant-se'n 2,000 pessetes, pera arribar a 124,000 pessetes.

Detalla minuciosament la discussió dels dictàmens presentats y la ganancia que resulta pera qui's quedà el concert.

L'assumpte — diu — es molt interessant pera les construccions a la Ciutat Comtal, y tota la premsa se n'ha ocupat ab gran extensió. Pera no molestar a la Cambra no recolliré les manifestacions de la premsa.

La conducció dels regidors de Barcelona no es pera ésser discutida al Parlament. Els electors els judicaran quan vinguin noves eleccions.

Però ara bé l'objecte de la meua pregunta. El 17 de novembre's va pendre l'acord del concert; el 21 va passar a la Delegació de Hisenda, y el 23 es va aprovar el governador, sense demanar cap informe.

«Aprova el Govern la conducció del governador?»

El senyor CANALEJAS diu que'l Govern té una política ben definida, que es el compliment de la llei.

Els recursos que's centralen contra'l senyor de l'Ajuntament de Barcelona, diu, seran resolts ab arreglo a la llei.

Reconex que les assumptes de l'Ajuntament de Barcelona són de molta importància y diu que d'aquí venen molts recursos contra'l acord de la Corporació municipal.

Anuncia un debat ampli y creu que serà de molts bons resultats pera Barcelona, doncs hi ha una crisi molt forta en l'opinió pública, per una sèrie de circumstancies.

El senyor LERROUX diu que li ha semblat veure en lo dit pel senyor Carner que hi serpentejava'l dubte y la insidia, i que per així no pot permànixer en silenci.

Afegix que sols dirà quatre paraules y són: que quan se desenrolli el debat anunciat pel senyor Carner, els representants de la majoria de l'Ajuntament de Barcelona, contestaran a les raons ab raons, a la calumnia ab el després, o ab lo que's mereixi, segons lo que sigui. (Riuors.)

El senyor GARNER, ab frases enèrgiques, diu que tot lo que ha dit està degudament fonamentat y que en les seves paraules no hi ha hagut insidia, doncs ha esmentat fets y xifres.

Diu que en el debat que plantegi resultarà una unanimitat de parers pera'l bé de Barcelona.

El senyor LERROUX diu que si ha contestat ab aquella forma era per entendre que hi havia insidia en lo manifestat pel senyor Carner.

S. S. afegix, me convia a col·laborar a la pau espiritual de Barcelona.

Encara que no la crec tan alterada com S. S. suposa, al seu costat me tindrà. S'entra a l'orde del dia y se reanua'l debat sobre'l projecte de llei reformant la contribució territorial.

El senyor BERGAMIN rectifica.

Intervé'l senyor LERROUX, creu que l'emigració se remeiarà considerablement ab la formació del catastro.

El senyor RODES pregunta si se va a encomanar a una casa estrangera, des d'ahir a París, la formació del catastro parcelari.

El senyor COBIAN: Donada l'indole de l'empresa, així es totalment impossible.

El senyor RODES: Celebro aquesta interrupció de S. S., però convindria sapiguer si se va a encomanar a una empresa particular, sigui nacional o estrangera.

El senyor COBIAN: Així seria fer deixament de la sobirania de l'Estat.

El senyor RODES: Prenc nota d'aquesta afirmació que concep d'importància, però ting de manifestar que si pot haver-hi deixament de la sobirania de l'Estat al concedir la formació del catastro a una empresa particular, no n'hi ha encara regança a organitzar subalterns.

«Totes diverses consideracions relatives a la formació del catastro, insistint en les mateixes manifestacions del seu discurs d'ahir».

El senyor LLORENS s'inclina a que el catastro sigui fet per l'Estat.

El senyor AZCARATE abunda en aquest mateix criteri, oposant-se a que's faci així un monopoli a favor d'una empresa particular.

Intervenen els senyors MARTIN SANCHEZ y BERGAMIN.

Queden aprovats els cinc dels primers articles.

El senyor LLORENS combat el sisè.

Són rebutjades algunes esmenes y després d'un llarg debat, s'aprova'l projecte y s'acaba la sessió.

SENAT

SESSIÓ DEL DIA 6

A dos quarts de quatre sobre la sessió, baix la presència del senyor Montaner Rios.

Al banc blau hi ha els ministres de Marina y de la Governació.

S'entra desseguida a l'orde del dia y se reanua el debat sobre'l pressupost de la Marina.

El senyor IBARRA presenta una esmena que'l ministre no accepta.

S'aprova sense debat tres capítols.

Intervenen els senyors Miró, de l'Ajuntament de Barcelona, i Carransa al capítol quart, y després s'aprova.

L'U. F. N. R. a les Corts

La qüestió de l'Ajuntament de Barcelona. — El senyor Carner acusa ab argumentació contundent. — En Lerroux, obligat a contestar, exposa unes quantes vaguetats. — El senyor Canalejas deixa indefens al governador de Barcelona. — El jefe dels radicals defensa interessos particulars. — El senyor Rodés disposat a desenmascarar als autors del negoci del catastro. — Exit de l'Esquerra Catalana.

Madrid, 6 de desembre. — La nota parlamentària d'aquesta tarda l'ha constituïda la pregunta formulada pel senyor Carner respecte als assumptes de l'Ajuntament de Barcelona.

La demana relativa al concert del ciment, la calç y el guix, produí gran impressió a la Cambra.

El mateix que'l Govern se mostrà visiblement contrari y poc disposat a defensar l'actiu d'aquell Ajuntament.

El digno diputat del Vendrell feu un veritable informe fiscal, seré y inflexible. Dintre la suavitat de la seva forma se mostrà sever en arguments acusadors.

En Lerroux, completament desorientat, semblava no trobar-se disposat a replicar. Fou precis que un diputat conservador li digués: — Y què contesta an així el senyor Lerroux? — pera que aquest després de moltíssim titubejar declarés que quan arribi el moment de la interpel·lació anunciada pel senyor Carner, allavors contestarà degudament.

Se tracta d'un veritable exit de l'Esquerra Catalana, doncs tothom reconeix que la Cambra y el Govern tenen necessitat de preocupar-se seriament del problema municipal de Barcelona.

El senyor Carner ha estat en tots els circuits polítics felicíssim.

L'altra nota parlamentària de la tarda es la de que'l senyor Canalejas al contestar el discurs del senyor Carner hagi deixat indefens al governador senyor Portela.

També es objecte de molts comentaris la defensa dèbil y poc consistent que ha fet el senyor Lerroux, de l'Ajuntament de Barcelona, y que en canvi pronunciés un llarguissim discurs defensant interessos particulars, al tractar del negoci del catastro.

El senyor Rodés ha sigut també molt felicitat per haver recabats del ministre d'Hisenda la declaració de que'l catastro no s'arrendarà.

Així sembla que ha desbaratat un negoci de molts milions en el que hi estaven complicats individus de diversos partits.

El distingit diputat per Balaguer se proposa insistir sobre l'assumpte del catastro, adquirint a l'efecte importants dades demostratives de que funciona a París un sindicat catastral, ab representants a Espanya pera gestionar aquest negoci que representa una milionada.

El senyor Rodés sab també que'l president d'aquest Sindicat va venir expressament a la realització d'aquest negoci.

Per tot així y per altres declaracions transcendents que farà el senyor Rodés sembla que aquest assumpte donarà moltíssim joc.

VAGA DE CARRETERS

Madrid, 6 de desembre. — S'han declarat en vaga els carreters de Madrid com a protesta del mal estat en que's troben els carrers que conduïxen a les estacions.

ARRIBADA D'UN PERIODISTA

Madrid, 6 de desembre. — Procedent de París ha arribat avui a Madrid el director de l'important periòdic «La Prensa», de Buenos Aires.

<

ESPECTACLES PRINCIPAL (Teatre Català)

Avui dimercres, funció del Círcol d'Ultramarins: LA PUELLA DEL VALLÉS. Oració Gracien, ESTIL IMPERIAL, Rondalla del Centre Aragones, QUI COMPREN MADRID. A tres parts de nou. — Demà, tarda de broma: TOT HA ANAT BE. ES UN NOI I LA CAMBREA. — Nit, MIQUETA I SA MARE, gran èxit. Després a comptaduria.

GRAN TEATRE DEL LICEU. — Avui, dimercres, 6.ª d'abonament, par y dimecres: l'òpera, de Boito, «Meisfoteles». A dos quarts de nou. — Demà, dijous, tarda, torn par, «La Vestale». — Nit, impar, «Meisfoteles».

TEATRE RONCA. — Avui, a les sis, «El carro del vi» y «Agència d'informes comercials». — Nit, segona representació: «Donzell qui cerca muller», obra magnífica, decoracions noves de Moragas y Alarma, vestuari, aires, pirotècnica. — Demà, tarda, funció Pitarra. «La vida» y «Cura de moros». — Nit, «Donzell qui cerca muller».

TEATRE TIVOLI. — Avui, dimercres, tarda, a les cinc en punt. Butaca ab entrada, i passeta; entrada, 30 cèntims. Grandiosos matins: primer, la sensa rival opereta en tres actes, de Cadenas y Lleó, «El conde de Luxemburgo», colossal presentació, prodigiosos despenys; segon, la «Toupe Breuwater», 5 senyorettes angleses, ab els seus sensacionals números. — Nit, a les quatre de deu primer, l'òpera de gran èxit, «El conde de Luxemburgo»; segon, la revista de gran èxit, «La diosa del plaer», ab totes les atraccions, dislocant «garrinols» per les «Serranitas»; sensacion i dansa dels apaxes per les «Hermanas Lucerito»; la «Troupe Breuwater», ab els seus ovacionats números, 6 angleses. — Demà, dijous, tarda y nit, dues colossals funcions, formant part del programa els dos èxits del Tivoli: «El conde de Luxemburgo» y «La diosa del plaer», ab totes les atraccions. — Divendres, debut del bariton Joaquim Valle y de la tiple Encarnació Sixto, recent arribats d'Amèrica. — En estudi, «Pepita Revista», «Caras y caretas» y «La reina Mimí».

Teatre de Novetats

Compania còmic-lírica dirigida per Enlla Duval y Juli Vivas, de la que formen part les primeres tiples Julia Velasco y Pilar Marí. — Dimars, tarda, a les cinc: l'òpera en tres actes d'èxit gran.

El conde de Luxemburgo

— Nit, a un quart de deu primer, «Los chorros del oro»; segon, l'òpera en tres actes.

El conde de Luxemburgo

— Dijous, festiu de la Puríssima, dues grans funcions: tarda, «El país de las hadas» y «El conde de Luxemburgo»; — Nit, «La gaceta de Quirico» y «El conde de Luxemburgo». — Dissabte, estrena de l'òpera en tres actes.

Gipsy

Se despatxa a comptaduria.

TEATRE GRANIA. — Avui, dimercres, a dos quarts de set primer, cine; segon, «La Revoltosa», per la notable primera tiple Teresa Idel y els balls de «La Trinitat»; tercer, cine. Entrada, un ral; butaques, y demés seients, regalats; pels, 2 pessetes. — Nit, a les nou: revetlla de la Puríssima, dedicat l'espectacle a la guarnició y assistint l'excelentíssim senyor capità general, don Valeri Weyler primer, la opereta en tres actes, «El conde de Luxemburgo» y l'hermosa «Trinitat», gran triomf. Entrada, 50 cèntims. — Demà, dijous, festiu de la Puríssima, grandiosos espectacle: «El conde de Luxemburgo», «El método Gorriza» y «La Trinitat». — Se despatxa a comptaduria. — Divendres, «La tona del Gurugú». — Dissabte, «Lo que no puede decirse».

ELBORADO (TEATRE DE CATALUNYA). — Compania NEUS SUAREZ. — Avui, dimercres, escullit, a benefici del Guardarrobos de Santa Isabel, quina funció s'anticipa al dia d'avui, per esar demà dijous, dia festiu: les dues comedies en dos actes, «El nido» y la nova de grandiosos èxit.

LA RIMA ETERNA

ab assistència dels seus autors Serail y Joaquim

Alvarez Quintero. — Demà, dijous, tarda, «El patio» y «La rima eterna». — Nit, «Pepita Revista» y «La rima eterna», despedint-se els autors Serail y Joaquim Alvarez Quintero.

TEATRE NOU. — Avui, dimars, tarda, a les quatre, senzilla, 10 cèntims. Per segona vegada, «La diosa del plaer». — A les cinc, doble, 20 cèntims. L'èxit del dia: «El conde de Luxemburgo», per tota la companyia. — Nit, a un quart de deu funció monstre. Entrada, 30 cèntims. Primer, la grandiosa obra,

El conde de Luxemburgo

segon, reaparició de la simpàtica Ampar Guille, ab l'aplaudida obra

La corte de Faraón

cuplets per Agnès García, presentada l'obra com sab aquesta empresa. — Demà, dijous, tarda y nit, gran cartell. — Divendres, estrena, «El conde de alba». — Aviat, «La Siciliana», «El trust de los tenorios» y «La partida de la porra». — Se despatxa a comptaduria.

TEATRE VARIETES DE PRIMER CRUE

atracció fina y elegant del London; continen les ovacions mai vistes del colós y fenomenal

INAUDI

y del no menys aplaudit,

Mister Wine

el burlesco dels millors detectius anglesos; èxit de «Les 4 Leonards», ab el seu famós anoi; de «Mas Rainbows»; y altres. — El dissabte, altre extraordinari debut. — El dia 22, debut de la millor col·lecció de feres, no vistes a Espanya, compostes de lleons y tigris, bessons de lleona, tigre y lleopard, treballant tots junts.

TEATRE APOLO

Avui, dimercres, 7.ª èxit colossal. A les nou, l'aplaudidíssim e interessant drama en vuit actes y 16 quadros,

LOS MISERABLES

(Jean Valjean)

hermosa decoració al final del primer acte. — Demà, dijous, tarda, «Los miserables». — Nit, «La carajada» y «Juan José».

TEATRE GAYARRÉ

— A dos quarts de quatre, popular: atraccions y el vaudeville «El cigarro delator». — A les nou, nit: primera nit popular, «Cordobesa, la gitana», gitana pura gitana de pura rassa, gitana extraordinària. — A dos quarts de sis y dos quarts d'onze, especials: totes les atraccions, el vaudeville «La viuda» y les atraccions: «Cordobesa, la gitana», «Pilar Cohen», «Las Argentinas», «Bianca Stella». — Demà, dijous, a les onze, vermouht extraordinari, ab totes les atraccions y les atraccions: «Cordobesa», «Pilar Cohen», «Las Argentinas», «Bianca Stella», últim vermouht de «Las Argentinas». — Divendres, benefici y despedida de «Las Argentinas». — Dissabte, dilluns, hixare, dilluns, dilluns.

FRONTÓ CATAL. — Grans partits tots els dies a les quatre de la tarda. Dijous y dissabtes, tarda y nit.

Concerts

GRAN CAFE-RESTAURANT DE NOVELTATS. — Concerts tots els dies pels reputats professors Munner, Font, Torno, Valls y Sabater. De dos quarts de sis a set tarda, y de dos quarts de deu a dotze nit.

GRAN CAFE SALO COMITAL. — Vetrades musicals.

ALCAZAR ESPAÑOL. — Unió, 7.ª Teléfon, 2212

Gran concert franco-espanyol

Extraordinari èxit. Tots els dies, els reis de la jota, compost del ballador ANTONI FRANCO, la incansable balladora MARIA NAVARRO y la cantadora PEPITA PAMIE. Gran succés del duo LINA DARWILS, GERMANS BRENES y el TRIO SOLA. La revista còmic-lírica DON QUOTE EN EL ALCAZAR. — Dimercres, colossol debut de Mlle. VIVETTE DE VERLY. — Entrada lliure.

Atraccions, variacions, concert. Edon Concert Assalt, 12.ª Teléfon, 2.461

Tots els dies, Mlle. Gab y Fradas

Chanteuse a veu. — ENTRADA LLIBRE

Cinematògrafs

SALA MERCE. — Èxit creixent de les variacions a les grates. Grans actualitats: «Entre dos dovers», «L'avi se sacrifica», «Actualitats Gaudí», «L'avi se sacrifica», y altres.

GRAN SALÓ D'ORE. — Avui, dimercres, hermos programa de pel·lícules. Èxits al «Cubano Vega», rei de l'armònica; ovacions al rei de l'alegria, popular cantant excentric

Pepe Marqués

últims dies de la notable «Troupe Viñetas» composta de sis hermoses senyorettes alemanyes, aneu a veure a

TROUPE VIÑETAS

y demés números colossals que hi ha en aquest saló. — Pròxims debuts.

GRAN CINE BOHEMIA. — Avui, dimercres, escullit programa: la gran pel·lícula de la casa Vitagraf

Corazón de presidario

«Tierra Anlica», «La gota de sangre», «El buen amigo Jac», «Un hombre hible», «La sospecha», «El abuelo», «Por honor de un padre», y altres de veritable èxit. — Demà, a dos quarts de dotze, gran sessió vermouht, ab extraordinari programa. — Tarda y nit, escullit programa, desde dos quarts de quatre de la tarda.

CINE POPULAR. — Cera, n.º 51, junt a la Ronda de Sant Pau.

— Programa d'estrenes tots els dies. — Avui,

Corazón de presidario

EL PAJE

HERODIAS

y altres. Entrada, 10 cèntims; preferència, 20 cèntims.

Diorama

Automates. — En pel·lícules, estrenes: «Corazón de presidario», «Luis de San Justo», «El alba», «Escritor público», «Pathé, periódico», y altres.

CINEMATÒGRAF BELLOUAFÉ

— Rambla Mitg, 36 y 38. — Notables estrenes tots els dies. — Pel·lícules parlants diàriament.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE. — Concor a Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3.ª. Els divendres boallabals. Dissabte, mena correat y vegetal.

Botiflerí comercial

6 de desembre de 1910

Moviment de Borsa

BORSA DE BARCELONA

COTISACIÓ OFICIAL

Operacions Dissabte

Londres dissabte 27.13 27.13 27.13

Londres dissabte 27.13 27.13 27.13

Plaça de Barcelona

COTONS

Informació: «Centre d'Algodón de Barcelona»

Licor 10.ª de desembre

Anterior Actual

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Plaça de Barcelona

COTONS

Informació: «Centre d'Algodón de Barcelona»

Licor 10.ª de desembre

Anterior Actual

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Plaça de Barcelona

COTONS

Informació: «Centre d'Algodón de Barcelona»

Licor 10.ª de desembre

Anterior Actual

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910

Desembre 1910